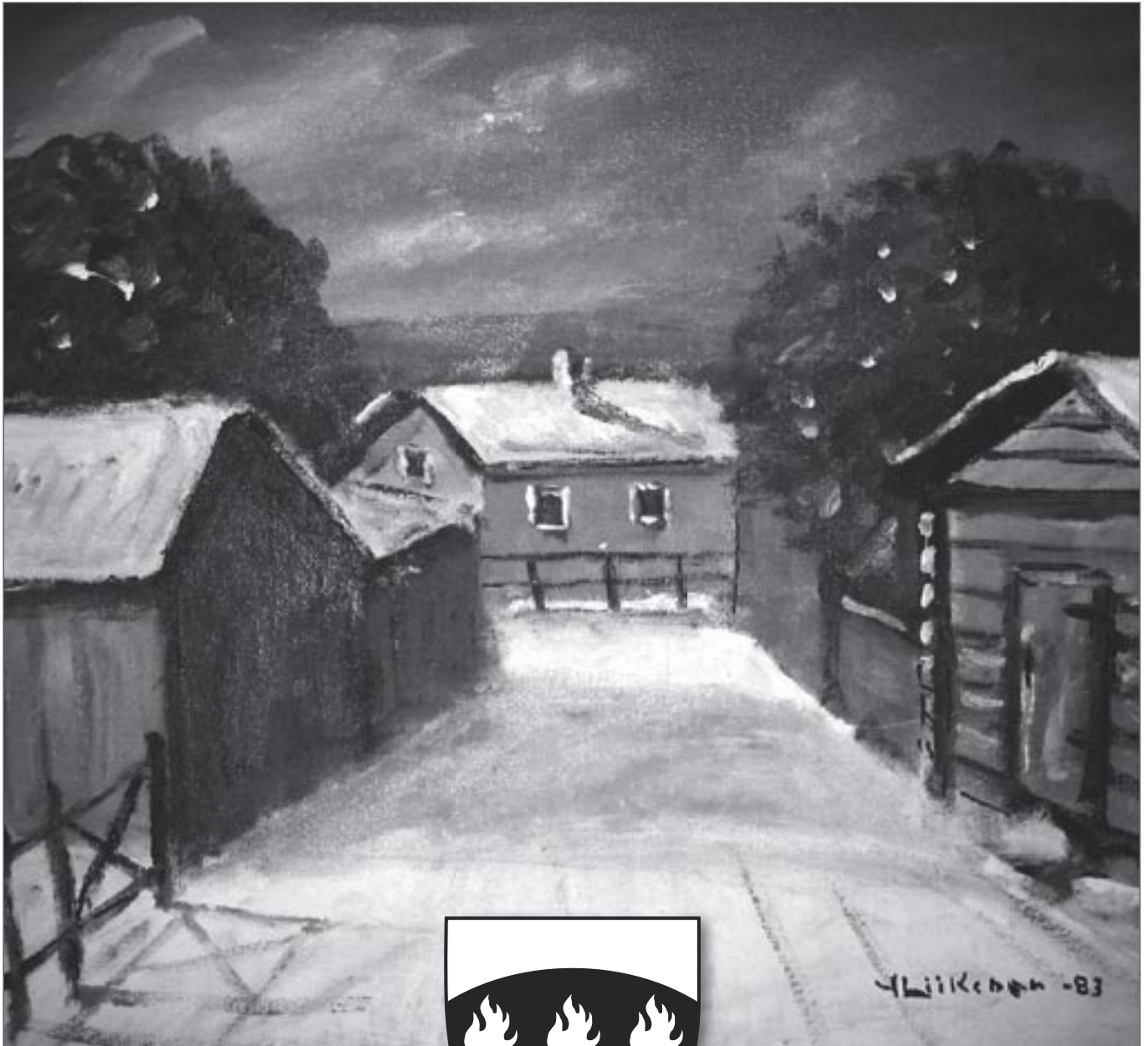

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 1/2007

PÄÄTOIMITTAJA HARRI LIIKANEN

Liikasetkin digiaikaan, mutta oletko valmis sydänkohtaukseen

Hyvät sukulaiset!

Vuosi on vaihtunut ja olemme jättämässä analogiset TV- lähetykset. Syyskuussa katsomme sitten lähes yksinomaan vain digitaalisia lähetyksiä. Se tuo meille Liikasilkekin haasteita. Olemmeko huolehtineet, että kaikki Liikaset ympärillämme ovat valmiit ottamaan vastaan uudistuksen? Toiset ovat kovasti vastaan, mutta se ei liene viisasta. On hyvä, että tekniikka kehittyy ja olemmekin me hyväksyneet jo uudet puhelimetkin, jotka kehittyvät edelleen. Kokemuksista voin sanoa, että digitaalinen lähetyksen poisti kesämökkimme tv- ongelmat ja kanavatarjonta lisääntyi, kun ensimmäinen digisovitin tuli markkinoille ja hankimme sen. Nyt kuva näkyy ja kuuluu hyvin. Ei näkynyt ennen.

Heinäkuussa tapaamme sitten Turussa ja kuinka ollakaan, olemme saaneet äskettäin pari uutta jäsentäkin siltä kulmalta. Saadaksemme näiden lisäksi muitakin mukaan, tarkoitus on postittaa kutsu jokaiseen Turun ja lähiympäristön Liikaskotiin, jonka puhelinluettelosta löydämme. Näin teimme aikoinaan Tampereella ja viime kesänä Pudasjärvellä ja aina on joku kutsua noudattanut. Tämän lehden lopussa on tilaisuuden ohjelma, joten katsopa sitä ja ilmoittaudu heti mukaan. Olisi mukava, jos siellä olisi muitakin kuin hallitus yksin.

Viime vuodesta en tässä vielä halua paljon kertoa, että jää jostakin heinäkuullekin, mutta sen tahdon iloisena todeta, että tosi-jäsenten eli niiden määrä, joka on huolehtinut jäsenmaksuvelvollisuudesta, on kasvanut. Tästä on hyvä jatkaa.

Mutta nyt vakavaan asiaan, joka ei varsinaisesti liity meihin, mutta saattaa sattua jokaisen meidän kohdalle.

Oletetaan, että kello on 17.15 ja sinä ajat kotiin harvinaisen raskaan työpäivän jälkeen. Olet oikein väsynyt ja turhautunut...Olet hyvin stressaantunut ja kiihtynyt...

Yhtäkkiä tunnet kovaa kipua rinnassasi. Kipu alkaa säteillä käsiisi ja ylös leukaasi. Olet vähemmän kuin peninkulman päässä siitä sairaalasta, joka on lähimpänä kotiasi. Valitettavasti et tiedä, tuletko selviämään niin pitkästä ajosta.

Mitä sinä teet?

Sinä olet käynyt hengenpelastuskurssin, mutta kukaan ei ole opettanut sinulle, miten voit pelastaa oman henkesi. Kuinka selviää sydänkohtauksesta, kun on yksin?

Koska monet ovat saadessaan sydänkohtauksen yksin ja ilman apua, on henkilöllä, jonka sydän lyö virheellisesti ja joka alkaa tuntea itsensä huumaantuneeksi, vain noin 10 sekuntia aikaa, ennen kuin hän menettää tajuntansa.

Vastaus:

Älä saa paniikkia, vaan ala yskiä

toistuvia kertoja ja oikein kovasti.

Syvä hengenveto on otettava ennen jokaista yskäisyä. Rykäisyyn täytyy olla syvä ja niin pitkä kuin mahdollista, samalla tavalla kuin silloin, kun yritetään saada limaa keuhkoista.

Hengenveto ja yskäisy on toistettava koko ajan noin joka toinen sekunti ilman keskeytystä, kunnes apu saapuu tai kunnes sydän tuntuu lyövän normaalisti jälleen.

Syvät hengenvedot vievät happea alas ja yskimisliikkeet puertavat sydäntä ja pitävät veren kiertämässä. Puristava paine sydämessä auttaa sydäntä saamaan takaisin normaalin rytmin. Tällä tavalla voi sydänkohtauksen uhri päästä sairaalaan. (Lähde: Journal of General Hospital Rochester, numero 240.)

Toivottavasti digiuudistus ei aiheuta ainakaan näitä sydänongelmia. Nähdään Turussa! Tervetuloa

Harri Liikanen

Uusia jäseniä

Agrologi Minna Aho, Reisjärvi, Kangasniemen sukuhaara

Rakennusmies, puhelinasentaja Jukka Liikanen, Turku, Kangasniemen sukuhaara

Kuntoutussuunnittelija Maarit Liikanen, Turku, Mikkelin sukuhaara

Alikonemestari, Raimo Liikanen, Mikkeli, Kangasniemen sukuhaara

Lämpimästi tervetuloa mukaan sukuseuratoimintaan!

Tiedätkö, tunnetko?

Kuka on kannessa olevan taulun tehnyt *Y Liikanen*? Taulu on ostettu Hämeenlinnasta 1993 syntymäpäivälahjaksi Harri Liikaselle.

Kuolleita

Helvi Tulikoura (o.s. Mantere)

s. 2.7.1913 Helsinki
k. 25.8.2006 Helsinki
Ristiinan sukuhaara

Aili Hartonen (o.s. Harmonen)

s. 15.6.1930 Ristiina
k. 23.4.2006 Mikkeli
Mikkelin sukuhaara

August Liukkonen

s. 9.12.1927 Suomenniemi
k. 14.7.2006 Ristiina
Mikkelin sukuhaara

Kerttu Varesto

s. 7.4.1919 Hartola
k. 9.12.2006 Heinola
Mikkelin sukuhaara

Rauha Liikanen o.s. Heikkilä

s. 9.9.1923 Reisjärvi
k. 15.12.2006 Toijala
Kangasniemen sukuhaara

Reino Immonen

s. 16.7.1944 Nilsiä
k. 26.2.2007 Kuopio
Ristiinan sukuhaara, perinnehenkilömme sisaren pojan tyttären poika

Saara Seger

s. 11.11.1927 Kotka
k. 3.3.2007 Helsinki
? sukuhaara

Asko Liikanen

s. 19.12.1937 Reisjärvi
k. 14.3.2007 Reisjärvi
Kangasniemen sukuhaara

Sukuseura kunnioittaa vainajien muistoa ja ottaa osaa omaisten suruun.

Vihittyjä

15.7.2006 vihittiin Reisjärven kirkossa *Eija Puurula ja Juha-Matti "Jussi" Savela*. Sulhasen vanhemmat ovat Aino ja Raimo Savela. Ainon vanhemmat ovat Arvi ja Lahja Liikanen. Kangasniemen sukuhaara.

Jussi lähti heti elokuussa Afganistaniin rauhanturvatehtäviin. Hän on koulutukseltaan sairaanhoitaja. Onpa muuten aika erikoinen häämatka!

15.7.2006 vihittiin Kuusamossa Pyhän Ristin kirkossa *Eeva Liikanen ja Kauko Kämäräinen*. Eevan vanhemmat ovat Elias ja Lahja Liikanen. Kuusamon sukuhaara.

Sukuseura onnittelee vihittyjä ja toivoo kaikkea hyvää tuleville lukuksille vuosille.

Syntyneitä

26.10.2006 klo 13.21 syntyi Raahessa *Kimmo Liikaselälle ja Laura Nurkkalalle* poika, joka kasteessa sai nimekseen Joonas Jalmari. Näin Matias sai pikkuveljen. Kimmo on Sauli Liikasen poika ja Korpilahden sukuhaaraa.

3.3. syntyi Vaasassa poika *Eija ja Juha-Matti Savelalle*. Kasteessa hän sai nimekseen *Oskari Toivo Elias*. Juha Matti on Aino (o.s. Liikanen) ja Raimo Savelan poika Kangasniemen sukuhaarasta.

Onnea äidille, onnea isälle ja onnea pienelle perheen lisälle.

Uusia ylioppilaita

Krista Teresa Liikanen on saanut syksyllä 2006 valkolakin Orimattilassa Erkkö-lukiosta.

Onnittelemme ja toivotamme menestystä jatko-opintoihin. (Nimi löytyi Internetistä, mutta sukujuurat ovat vielä tutkimatta. Kerropa Harrille, jos tiedät, kuka tämä Teresa on!)

Kunniamerkkejä

Jäsenemme *Aimo Puurula* Reisjärveltä sai viime itsenäisyyspäivänä Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1. luokan mitalin. Aimon puoliso oli Hilja Puurula, o.s. Liikanen, ent. Kumpumäki.

Onnittelemme Aimoa kunniamerkin saamisen johdosta. Sukuseura on ylpeä jäsenensä menestyksestä.

Vanhanpiian ajat ohi

Lauantaina 15. heinäkuuta 2006 minut vihittiin Kauko Kämäräisen kanssa Kuusamon Pyhän Ristin kirkossa. Hääpäivän aamuna isäni Elias totesi aamukahvilla, että ”niin se vain sekin aamu valkeni, että Eevasta akka leivotaan”. Kauko on vanha koulukaverini peruskoulun ajoilta. Kohtasimme 28 vuoden päästä ja asiat etenivät siihen malliin, että kihlaudimme uudenvuodenaattona 2005. Meillä on tällä hetkellä kaksi kotia, toinen Raumalla ja toinen Oulussa. Kauko on myyntijohtajana ja osakkaana muovialan tehtaassa Laitilassa ja minä toimin klinisen laboratoriotieteen yliassistenttina Oulun yliopistossa.

Hääpäivämme oli lämmin ja aurinkoinen. Häihin oli kutsuttu lähisuku ja ystäviä. Vihkimistilaisuuden jälkeen hääjuhlaa vietimme Isokenkäisten klubilla Särkiluoman kylässä lähellä Kaukon syntymäkotia. Hääjuhlassa oli perinteistä ohjelmaa, josta haluan mainita sukulaiseni Marja-Liisa Kantolan upeat lauluesitykset. Hän lauloi myös vihkitilaisuudessa. Kухerruskuukauden aloitimme Sunninkijärven rannalla ja ehdimme jopa hillametsään ennen varsinaista häämatkaamme Korfulle.

Ikivanhojen perinteiden mukaan en vaihtanut sukuniemeäni eli olen siis edelleen Liikanen.

*Iloista kevään ja kesän odotusta!
Lämpimin terveisin
Eeva Liikanen*

Numerosta 1/2006 alkaen olemme julkaisseet artikkeleita Liikalan tilasta ja sen asukkaista. Tässä on siihen jatkoa. Viimeinen osa julkaistaan seuraavassa numerossa.

Isäntä Pentti Liikanen kertoo Liikalasta ja sen entisöinnistä

Liikalan päärakemus.

Nykyinen, hirsirakenteinen päärakennus rakennettiin 1920-luvulla. Talo on kolmikerroksinen. Kellaritiloissa on säilytystilat ja verstaas puutöiden tekemistä varten. Verstaas oli kovassa käytössä vanhan Otto-isännän aikana. Otto kaiketi opetti verstaassa puuveiden tekoa.

Kolmannessa kerroksessa on korkea avovintti, jonka eristeenä on hiekkaa, olkia ja sammalta Varsinaista asuinpinta-alaa on 180 neliötä. Talossa on iso tupa, keittiö ja neljä huonetta ja kuisti. Korkeutta on huoneissa lähes kolme metriä. Alun perin huoneiden korkeus oli ollut 3,50 metriä, mutta kattoa oli

laskettu 1960-luvulla. Samalla tupaan oli rakennettu sauna ja WC.

Vanhan talon korjaaminen vie paljon aikaa ja varoja. Kuitenkin on olemassa suuri ja kasvava joukko ihmisiä, joille vanhan säilyttäminen on arvo sinänsä. Pentti Liikanen on yksi heistä. Pentti haluaa korjata tilan rakennukset mahdollisimman ekologisesti. Paljon virheitä oli jo ehditty tehdä vuosien varrella. Lattioihin oli laitettu korkkimatot, jotka eivät läpäise ilmaa, joten kosteutta alkaa kertyä rakenteisiin ja ne alkavat homehtua. Ikkunat on maalattu väärillä maaleilla, jotka myös edesauttavat kosteuden kerään-

tymistä vanhoihin hirsisiin. Pentti on tutkinut vanhojen talojen entisöintiä ja löytänyt sieltä ekovillan ratkaisuna kosteuden syntymisen estämiseen. Ekovillalla toteutettujen rakenteiden hengittävyys mahdollistaa huoneilman korkean laadun ja suojaa talon rakenteita. Ekovilla voidaan asentaa märkäruiskutuksella seiniin ja kuivaruiskutuksella lattiaan ja yläpohjiin, jolloin eriste tarttuu asennuspintaan ja sitoutuu painumattomaksi eristekerrokseksi. Näin on jo tehty yhdessä talon makuuhuoneista. Pentti suunnittelee myös vintin ja asuinkerroksen rossipohjan eristämistä ekovillalla.

Tuvan uuni ja isäntä Pentti.

Ennen vanhaan rakennukset eivät kärsineet kosteusongelmista. Erityyppiset puurakennukset toimivat vuosikymmeniä moitteettomasti ilman muovisia höyrynsulkuja. Nämä monesti hirrestä rakennetut ja tavallisimmin sahanpurulla eristetyt vanhat puutalot kestivät säänmuutoksia hyvin. Katovuotoja lukuun ottamatta kosteusvauriot olivat harvinaisia.

Käsite höyrynsulku ja sen tarpeellisuus huomattiin samassa yhteydessä, kun teollisesti valmistetut lämmöneristeet, kuten mineraalivillat ja peltiset vesikatteet tulivat yleiseen käyttöön 1950-luvulla. Uudet rakenteet toteutettiin vanhalla periaatteella, mutta sahanpuru korvattiin mineraalivillalla. Ei tajuttu, että rakenteen fyysikaalinen toiminta muuttui täysin. Seinästä poistui kosteuskapasiteetti. Taloista tuli ”pulloja”. Eli täytyy silloin olla koneellinen ilmanvaihto. Kosteusvauriot yleistyivät.

Päärakennusta lämmitetään puilla. Tuvassa on iso 12 leivän leivinuuni ja talon yhteen ekovillaeri-

Liikalassa on myös erillinen maakellari.

Aitan aarteita.

tettyyn huoneeseen on rakennettu pönttöuuni. Pentillä on paljon suunnitelmia päärakennuksen entisöimiseksi niin kuin myös tilan muiden kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten kunnostamiseksi ja vanhojen esineiden säilyttämiseksi. Kaikilla rakennuksilla ja esineillä on oma tarinansa kerrottavanaan.

Työt tehtiin kynttilän tai öljytuikun valossa. Sähkövalo saatiin Liikalaan vasta sodan jälkeen.

Haastattelu

Helena Allahwerdi

(o.s. Liikanen)

Vanhat kuvat: Pentti Liikanen ja Sirkka-Liisa Kuusisto (o.s. Liikanen)

Uudet kuvat ja tekstin koonti:

Pirkko Liikanen

Pentin isän Erkin ampuma hirven pää.

Kellarikerroksessa on tehty aikoinaan runsaasti puutöitä.

Tämän kylän tarinoita

Radio Keski-Suomessa on ollut ohjelmasarja ”Tämän kylän tarinoita”. Vuonna 2004 jaksoissa 392 ja 394 esiintyi Liikalan pappi eli Joonas Liikanen, s. 1.1.1876 Toivakassa. Olemme hankkineet mainitut jaksot CD-tallenteina sukuseuran käyttöön. Jutut perustuvat äänitteisiin, jotka oli tehty 1967 eli 92 vuotiaana. Kerrotaan, että hän oli silloin vanhin radiossa haastateltu henkilö.

Toimittajana on Taito Mörk ja näin se meni:

Huutopojan virassa

TM: On pyhäinmiesten päivä. Tai sehän meni jo, mutta ruvetaan kumminkin papan kanssa muistelemaan.

Äänessä on Taito Mörk ja hänellä jututettavana Liikalan pappi. Liikalantie lähtee Vaajakosken takaa nelostien varresta Päjännettä kohti siinä Hupelin – Kairahdan tienoilla, jos olette huomanneet.

Siellä Liikalan Joonas aikanaan eli ja pitkän elämän elikin. Milloinkas pappi on oikein syntynyt?

JL: 75 minä oon oikein syntynnä äijän tietämän mukkaan ja minä luulin, että äit tietää paremmin kuin papit.

TM: Jaa. 75 on Joonas Liikanen syntynyt, vuonna 1875, vaikka kirkon kirjoissa se seuraava väärä vuosi seisookin.

JL: Sitä ei oo tullut korjattua sitte. Minä en oo välittänyt olipa se niin taikka näin. Joo

TM: Lähitalon isäntä vei orvoksi jääneen Joonaksen huutoon. Mitenkäs semmoinen huuto toimitettiin silloin uuden joulun huomenissa?

JL: Kyllähän minä sen muistan, ku käskettiin minut keskelle lat-
tiata seisomaan. Ja siellä oli miehiä

ympäri sitten isossa huoneessa. Iso huonehan se ol ja tilaa oli yllin kyllin. Kuka halavemmalla ottaa tuon pojan hoitaakseen viientoista vanhaan

asti ja minä yhentoista vanha olin. TM: Suutari Hänninen Joonaksen huusi. Meinas kai panna suutarin oppiin ja joka tapauksessa passinkia tekemään. Joonas juoksutti Kankaan herroille korkeita nahkasaappaita, kaupungin säätyläisille hieman sirompaa jalkinetta ja seminaarin työille ettei ihan tanssikenkää. Tuli seurattua elämänmenoa Taulumäellä.

JL: Yks muistuu.

TM: Heikki Manninen oli paikallinen parantaja, 1800- lukua vielä elettiin.

JL: Niin. Se välistä kävi sitten suutarin vieressä istumassa ja leuhumassa. Ruunan kusta otti kippaan ja sitten siihen pani salamiakkia sekkaan sitten. Sehän on semmosta kuparin juotinta. Ja sitten hankki pikkusia pulloja, niin pieniä kuin sai, toiset isompia ja toiset pienempiä. Se ol sitten hammaslääkettä, kun hammasta pakottaa. Heheh...

TM: Pahallahan paha lähtee. Eräällä Palokan emännällä oli silmäpasko eli räävettä silömässä, Liikalan Joonas selvittää. Emäntä lähetti piikansa kuulun parantajan luo.

JL: Minulla ei ole tässä nyt valamistettua. Varttukaa pikkusen aikaa niin minä käyn valmistamassa.

TM: Niin Mannisen Heikki, parantaja pyörähti konttoriin eli eteiskomeroon.

JL: Se män sinne konttuuriin siten ja kaipa sillä ei ollut sitten takapuolen pyyhkeitä minkäänlaisia ku se sieltä kaivoi hieriäisiä sitten ja kourassansa sitten hienonsi ne pulveriksi ja laittoi paperiin sitten. Antoi tytölle sitten ja otti kaksi markkaa.

TM: Paskaa paskolle. Siitähän se tokenee. Silmäpasko. Hehheh... Mutta kipaistaanpa Joonaksen perässä silloiseen Jyväskylään. Siellä

on markkinat, sanotaan vaikka, että syysmarkkinat syyskuun alussa. Mutta niihin Joonas tulikin Toivakan suunnalta, kotipitäjästään. Hän toi markkinoille pyytämäänsä lintuja ja kaloja. Ja kirkkoveneel-
lähän Toivakasta tultiin sillä viis-
soutuisella. Joonas Liikala kertoo. Kaksi soutajaa istui vierekkäin.

JL: Kymmenen miestä. Siinä ol vankka kone silloin. Laivojen kanssa ajettiin kilipaa.

TM: Haukanmaan rannalta lähdetiin ja Äijälänsalmesta pujahdettiin kaupungin rantaan. Sikajanne oli vastassa. Semmoinen pikkuinen, vanha mies.

JL: Se ol siihen aikaan ollu sikoja vielä. Jos sika peäs karkuun, niin se Janne, se ol niihen kiinniottaja. Se oli siltä lunastettava sitten pois jonka se ol. Se on saanut siitä Sikajannen nimen. Ei se paremmin sika ollu.

TM: Sikajannella oli aisakello, jota se markkina-aamuisin soitteli katujen kulmissa. Janne näet hoiti omaehtoista kuuluttajan virkaa. Milläs lorulla hän julkisti markkinat alkaneeksi.

JL: ”Tänä pänä markkinat, huomenna kanssa, (kuiskaten) tulkaa te huorat ja varkaat kanssa.” Pisti leikkiä.

TM: Pisti leikkiä Sikajanne ja sano-
taanpa se uudestaan, kun Liikalan pappi tuossa ujosti vaan kuiskasi, että

”Tänä pänä markkinat, huomenna kanssa, tulkaa te huorat ja varkaat kanssa.” Markkinat pidettiin torilla eli kirkkopuistossa.

Kaupungintalon paikalla oli siihen aikaan kaksi makasiinia.

JL: Se ol juutalaisille vuokrattu se kirjapainon puoleinen makasiini eikä se ollut auki millonkaan, paitti markkina-aikaan ne tul sinne voatteita myymään sitten.

TM: Kaupungin punainen kivi-
kirkko oli juuri valmistunut. Ehti Joonas nähdä pystyssä kaupungin vanhan puukirkonkin Cygnauksen puiston paikalla.

JL: Ei sunkaan siinä sitä Cygnaeuksen patsas vielä ollu. Niin jälkeensä päinhän se on on laitettu. Se on minusta niinku sen vanhan kirkon paikalla.

TM: Siinä vanhassa puukirkossa piti kirkkoherra Brummer ne kuuluisat saarnansa. Toivakkaiset kun kirkkoon tullessaan intoutuivat soutamaan kilpaa muiden kirkkoveneiden kanssa. Kyläsalmeeen tultiin joskus aika likikkäin. Joen törmällä asui tämä vanha Brummer äijäläinen ja piti rysiään joen suulla. Olikos sitä kilpasoutua veneiden kesken, Joonas Liikala?

JL: Kyllä se totta ol. Mutta miten se pyydysjuttu oli, siitä ei ollut parempata tietoa

TM: Eikä siinä vielä kaikki.

JL: Siihen aikaan sitten ol vielä se Suomi-laiva.

TM: Ei tämä nykyinen vaan sen samanniminen edeltäjä. Tuli Aian-

pellostä Joonas Liikala kertoo.

JL: Siinä ei ollut riikkaria.

TM: Ei ollut riikkaria eli huutorvea.

JL: Siinä oli kanuunan mölökät kummallakin puolella

TM: Kanuunat olivat keulareelingissä kiinni, semmoiset hollinpullon mittaiset. Liikalan Joonas kertoo.

JL: Se ampu kyllä sitten tuota jokeen tulonsa, Se oli kumminkin semmonen että kuka kerkis ensin ilimottaa jokkeen tulonsa sille piti olla joki auki.

TM: Rippikoulua pidettiin Äijälässä joen penkalla papin luona ja siellä Joonaskin rippikoulunsa kävi. Kuunneltiin. Kirkkoherra Brummer kuunteli

JL: Nyt se tulee. Se kahto sieltä kottoonsa. Se ol lähellä, jossa se asu. Nyt se tulee, onni ois ku ei jymähtäis.

TM: Oli lahnan kudun aika, se herkin aika ja Suomi laiva tulossa jokeen.

JL: Nyt se kele jymähti. Se ol sen pituinen.

TM: Ja sitten se jumalaton kilpasoutu joessa, loppukiri. Saarnatuolistaan Brummer sitten lateli tulta ja tulikiveä soutajien niskaan. Mitenkäs se nuhdesaarna meni?

JL: Se tuota ennen nuo toivakkaiset ne olivat vanhoja ristetyitä. Nyt ne on tuhat tulimmainen Äijälänjoessa kilpasoutajia ja vievät pappilan kalanpyydyksetkin. Ei lopu Huikasta huorat, ei Keljosta varkaat, eikä Jyväsjärveltä soutajat, eikä Mattilan pelolta siat.

*CD:ltä kopioinut Harri Liikanen
Jakso 393 seuraavassa lehdessä.*

Sirkka Laakkosella jälleen näyttely

Jäsenemme, taidemaalari Sirkka Laakkonen piti Helsingissä 6.3. – 24.3.2007 näyttelyn, jonka nimenä oli ”Tunnetko”. Paikkana oli mielenkiintoinen Kirjagalleria laterna magica Rauhankadulla. Sirkasta olemme kertoneet ennenkin ja ainakin numeroissa 1/96, 2/2003 ja 2/2004. Myös kotisivuilta löytyy tietoa Sirkasta.

Näyttelyesitteessä Sirkka kirjoitti seuraavaa:

”Näyttelyni nimi voisi hyvin olla ”Tunnetko, niin kuin tunnen?”, tai ”Tunnetko mitään?”

Maalaaminen on minulle kokonaisvaltaista toimintaa hahmottaa ympäröivää olevaa ja taiteellani välittää tunteksiani eli sitä, mitä tunnen aihettani kohtaan valitessani sen ja myös maalatessani sitä.

*Näyttelyssäni olevat teokset ovat ase-
telmamaalauksia arkipäivän esineistä
tai maalauksia henkilöahmoista.
Minusta nämä aiheet sopivat hyvin*

*yhteen. Tapani Raaitilan tavoin olen
aina sanonut, että on aika sama maa-
laako ruukkua vai ihmistä.*

Maalaan samalla hartaudella henki-

*lää pyrkimyksenäni tehdä näköiskuva
ihmisen sielusta tai ruukkua mana-
takseni esiin ruukun henki.*

Taulut ”Keittiön pöydällä” ja ”Nainen tänään I”

Asetelmateoksen syntymiseen on usein vaikuttanut jokin minulle merkittävä yksityiskohta. Oli se sitten auringon valaisema loiste lasiastiassa, taustalla loimottava valo tai pimeyden komea värillisuus, se on koskettanut sielua. Se voi myös olla värien keskinäinen leikki tai valon ja varjon vastakkaisuus. Pienet, mitättömiltä vaikuttavat seikat saavat uuden merkityksen ja ne haluan ikuistaa.

Elämä on jatkuvaa liikettä ja hetken tallentaminen on osa historiaa.

Näyttelyni toinen teema, ihmisyyden ekspressiivinen kannanotto tämän ajan ihmiseen. Muotokuvamaalauksessa pyritään mallin olemuksen kuvaamiseen niin, että malli on ainakin tunnistettava. Nyt maalaan ihmisen niin, että hahmo voi olla kuka tahansa meistä, mistä puolelta maailmaa tahansa eikä sillä, mitä tunnemme tätä ihmistä kohtaan, ole mitään tekemistä tunnistettavien piirteiden kanssa. Hahmo tuntuu nousevan jostain, eikä aina ole varmaa tuleeko se vai meneekö se, jotenkin se on kuitenkin sidonnainen ympäristöönsä. Tämä ei-kukaan

voi olla sinä tai minä tai ihminen maailman toisella laidalla.

Näissä maalauksissani pyrin välittämään aitoja tunteita; iloa, surua, epä tietoisuutta, voimaa, rohkeutta ja onnea. Samoin kuin asetelmani pohjivat esineiden välistä yhteyttä tai tapaamattomuutta henkilömaalaukseni korotavat yhteisyyttä ja yksityisyyttä.

Tunnetko?"

Teksti ja kuva Harri Liikanen

Herman jälleen

Ihmiset matkustavat nykyään entistä enemmän. Monet käyvät Italiassa ja siten ei liene ihme, että saamme säännöllisen epäsäännöllisesti terveisiä sieltä. Näin kävi jälleen vuoden alussa. Musiikin ja monen muunkin alan taituri, Director Musices Pentti Tynkky-

nen, jonka muistamme komeasta kvartettilauluesityksestä Herman-laatan paljastustilaisuudesta Kuhmalahdelta, lähetti terveisiä Villa Lantesta kuvien kera. Näissä kuvissa oli yksi, jollaista aikaisemmin en ole nähnyt eli siinä näkyy

se ympäristö, jossa Hermaninkin patsas sijaitsee. Kiitos Pentille ja näytetäänpä se kuva muillekin.

Gianicolo-kukkula ja Garibaldin soturien patsaat. Kuva Pentti Tynkkynen 29.12.2006

Serkut koolla Kuusamossa

Lauantaina 8. heinäkuuta 2006 kokoontuimme me, Elina ja Albi Liikasen lastenlapset Kuusamon Liikasenvaaraan. Idea tapaamiseen syntyi Anna-Maija (os. Liikanen) ja Rauli Toivosen häissä Vantaalla lokakuussa 2005. Tapaamisen järjestivät Matti Anttila Rovaniemeltä ja Juho Liikanen Sipoosta. Ensin kokoontuimme isovanhempiemme haudalle Nilonkankaan hautausmaalle. Muistelimme heitä ja veimme kukat haudalle.

Sitten lähdimme ajelemaan kohti Liikasenvaaraa. Kokoonnuimme entisellä Liikasen koululla, jossa on tällä hetkellä kahvila-ravintola Neidonkenkä, jota pitää liikasenvaaralaissyntyinen Tiina Tiermas. Neidonkenkä on muuten hyvin harvinainen rauhoitettu kämmekkäkasveihin eli orkkideoihin kuuluva kasvi, jota kasvaa Liikasenvaarassa. Matin pitämien tervetulosanojen ja tervetulomaljojen jälkeen nautimme Tiinan valmistamasta maukkaasta lounaasta. Vaihdoimme kuulumisia. Joidenkin serkkujen tapaamisesta oli kulunut useitakin vuosia. Meitä serkkuja oli koolla noin 20 ja joillakin oli mukana myös puoliset. Meitä serkkuja on yhteensä noin 70.

Kahvin keitossa Autiolammen kodalla.

Päivä oli aurinkoinen ja lämmin, siis aivan ihanteellinen tällaiseen tapaamiseen. Lounaan jälkeen lähdimme kävelemään paikalle, jossa isovanhempiemme vanha kotitalo oli ollut. Vanha polku oli kovin metsittynyt, mutta kyllä sen poluksi vielä tunnisti. Matkalla muistelimme lapsuutemme aikoja. Moni muisti mummon tekemät ”peukalovoileivät”. Poikkesimme vilvoittelemassa kesäpaikassamme Vierimaalla. Sieltä kävelimme eri reittiä takaisin Neidonkengän pihaan, josta autoilla menimme Autiolammelle. Siellä on uusi hir-

sinen kota, jossa keitimme kahvit ja nautimme myös leipäjuustoa.

Autiolammelta palasimme takaisin Neidonkengän pihaan. Illalla oli illanvietto Neidonkengässä, johon osa serkuistamme vielä jäi. Pidimme tätä serkkutapaamista mukavana ja päätimme jatkaa perinnettä. Seuraavan kerran tapaamme kolmen vuoden päästä eli heinäkuun toisena lauantaina 2009.

Eeva Liikanen

Serkkuja Elina ja Albi Liikasen haudalla

Preussiheimot asuttivat Suomea keskiajalla

– Liikaset muinaispreussilaisia jaatvinkeja

Muinais-Preussin pakolaiset ja Liivinmaalta lähteneet suomenheimoiset pakolaiset olivat merkittävä ryhmä Suomen asuttajina keskiajalla. Myös Liikaset preussitulokkaina. Nämä tulokkaat toivat Suomeen monia asioita. Kalevalan keskeiset kertomusosat kertovat juuri heistä. Taitavien preussiasukkaiden tulo Suomeen oli se Sampo, joka nosti Karjalaa ja Suomea hyvinvointiin.

Aukkoja historiantutkimuksessa

Suomen historiantutkimuksessa on ollut myöhään kiellettyjä alueita. Tai on ollut itsestään selvyysinä pidettyjä tietoja ja oppeja, joiden todenperäisyyttä kenenkään ei ole sallittu asettaa kyseenalaiseksi.

Kun Suomi itsenäistyi kaikki historia pyrittiin selittämään läntisesti, joko Ruotsista tai Saksasta otettujen oppien mukaisesti. Kaikki venäläinen ja kaikki Saksan alistama oli kiellettyä. Esimerkiksi saksalaisten keskiajalla alistamat ja hävittämät muinaispreussiheimot ovat olleet kiellettyä ja vaiettua aluetta nykypäivään saakka. Heistä kukaan ennen tämän kirjoittajaa ei ole kirjoittanut Suomessa yhtään mitään.

Vaikka *Jalmari Jaakkola* jonkin verran paneutui Ruotsin ja Novgorodin suhteisiin ja alkuperäisasia-kirjoihin 1200- 1300-luvuilta, hänkin laiminlöi muinais-Preussin tapahtumien ja heimojen tutkimisen. *Heikki Kirhisen* omakin sukutausta on muinais-Preussista, mutta hänkin on laiminlyönyt seudun tutkimisen karjalaisten taustaseutuna.

Suomessa on vain uskottu ihailtujen saksalaisten selitykset, että heidän ruoturitarinsa tappoivat 80 % pakanallisten preussiheimojen väestä. Ja sulauttivat näiden heimojen väen saksalaiseen väestöön ja viimeinen alkuperäinen muinaispreussilainen vietiin hautaan v. 1798. Nimittäin merkittävä osa Suomen nykyisestä suomenkielisestä kansasta on hankkimieni tietojen mukaan aivan ilmeisesti muinaispreussilaisten jälkeläisiä. Karjalaisista jopa enemmistö

Kansanmurha Itämeren kaakkoisrannalla

Vuodesta 1201 alkaen kristilliset ruoturitarit ja kalpaveljet aloittivat eräiden ruhtinaiden ja paavinkirkon kiihottamina Baltian heimojen miekkakäännyttämisen kristinuskoon. Heimojen noustessa 1240-luvulta alkaen puolustustaisteluun käännyttäminen muuttui veriseksi kansanmurhaksi ja määrätietoiseksi ryöstöksi.

Vallatuilta muinaispreussilaisilta riistettiin vapaus alistaen heitä orjiksi, kieltäen heiltä oman kielensä puhuminen, estäen heitä lisääntymästä keskinäisillä avioliitoilla. Ja ryöstettiin heiltä parhaat maat ulkomailta tuotujen ”kristittyjen” maatiloiksi. Keskitysleirejä perustettiin orjaleireiksi sijoittamalla niihin sitkeästi pakanoina pysyvät ihmiset - malliksi Hitlerille.

Ruoturitarivaltio otti haltuunsa Baltian pohjoisosat, rannikko-seudut ja viimeksi Itä-Preussin vuoteen 1283 mennessä. Pakanamaa Liettuaa ruoturitarit eivät pystyneet valtaamaan, vaikka 120 vuoden aikana tekivät vuosittain vähintään yhden suurhyökkäyksen Liettuaan. Vasta Tannenbergin taistelussa v. 1410 kristityt ruoturitarit hävisivät perusteellisesti

yhdistyneille itäisille joukoille ja kansanmurhan laajentaminen itään loppui, kun Liettuakin vihdoin otti kristinuskon.

Liiviläiset

Kun ruoturitarit valtasivat Liivinmaata ja valloittivat mm. nykyisen Riikan kaupungin seudut liiviläisheimolta vuodesta 1201 alkaen, osa asukkaista ei alistunut asuinpaikoillaan orjiksi, vaan heitä heti alusta pakeni Liettuan puolelle turvaa etsimään. Kuurinmaalaiset ja noin 300.000 asukkaan liiviläisheimo rannikolla ja Koivajoen varrella eivät käsitykseni mukaan noin vain antautuneet ja sulautuneet muihin kuten kansatieteilijät Suomessa edelleen selittävät.

Myöhemmissä vaiheissa näitä urheita hylkeenpyytäjiä, kalastajia, merikauppiaita ja laivanrakentajia on liittynyt runsain joukoin prinssi Daumantasin mukana Pihkovaan ja Karjalaan lähteneisiin pakolaisiin ja osa karjalaisten sukujen nimistöstä kertoo heistä: *Vänttiset, Vëntäset, Pärnäset, Rantalaiset, Tuonoset, Talsit* jne.

Kun ruoturitarit valtasivat muinaispreussiheimojen rannikkoalueita vuodesta 1237 lähtien, osa heimojen sitkeimmästä väestä vetäytyi Liettuan puolelle odottamaan mahdollisuutta maittensa takaisin valloittamiseen yhdessä Liettuan kanssa. Nimittäin ruhtinaat ja päälliköt olivat henkipatoja, heidän oli vain paettava. Kun preussit kävivät raivoisan, mutta sitten kuitenkin epäonnistuneen puolustustaistelun vuosina 1260-73 heimot yhdistäneen *Herkus Monten* johdolla, näitä pakolaisia tuli lisää. Heitä tuli vielä vuoteen 1283 saakka, jolloin Itä-Preussin sisämaan jaatvinkien heimo Sudoviassa joutui lopulta ruoturitarien

valtaan. Nämä pakolaiset muodostivat Liettuassa alemman maatyöläisten joukon, mutta heitä palveli myös Liettuan sotajoukoissa.

Liettuan kuningas *Mindaugas* hylkäsi oman maansa asukkaita 1250-luvulla luovuttamalla Etelä-Liettuan eli Zemaitijan osia ruoturitareille, saaden taas asukkaita pakolaisiksi Liettuahan. Vuonna 1257 *Mindaugas* sijoitti heitä asumaan Grodnon Valko-Venäjän puolelle. Mutta vain 5000 asukasta sijoitettiin sinne tai muualle Liettuahan maahan tulleesta kymmenientuhansien pakolaisten joukosta.

Pakolaiskaupunki Pihkova

Kun Liettuan prinssi *Daumantas* kumppaneineen sattui tappamaan Liettuan kuninkaan *Mindaugas*in, hän lähti v. 1265 pohjoiseen Novgorodin Pihkovaan mukanaan 300 sukukuntaa ”seuraajiaan”. Nämä eivät voineet olla muita kuin juuri noita preussipakolaisia, Liettuan omat kansalaiset eivät olleet vapaita lähtemään. Hän nousi nopeasti kaupunkikuntansa asukkaiden palvomaksi ruhtinaaksi.

Pihkovan ruhtinaana *Daumantas* myös hallitsi läntistä Novgorodia. Vaikka hän itse omaksui ortodoksisen uskon, hän ei harjoittanut uskonvainoa eikä miekkakäännytystä. Hänellä oli mahdollisuus ja tarve sijoittaa liiviläispakolaiset pitkin Suomenlahden rantoja Narvasta Virolahdelle pitkänä hallintoaikanaan vuodesta 1265 vuoteen 1299. Hän perusti merivaltiota tuomalla asukkaiksi merenkävijöitä. Sijoitti Hämeen ja Karjalaan asukkaiksi preussipakolaisia, vastapainoksi Ruotsin tuomalle ruotsalaisasutukselle Uudenmaan rannikolla.

Läntisimmät preussiasutuksen paikkakunnat 1200-luvun puolivälin jälkeen olivat Sääksmäki, Vesilahti (Laukko) ja Pälkäne, preussilaisten hevoskasvattajien kauppapaikkoja, asukkaiden preussinimien todistamia. Itä-Karjalan lukuisat *Kuuri-*, *Kuuro-*, *Kuro-* ja *Kurri-*nimet kertovat, että Kuurinmaan rannikolta meritietä

tulleet asukkaat sijoittuivat itään ja myös Vienan Karjalaan.

Liettua toi tämän tästä joukkojaan Novgorodiin Liettuan suuriruhtinaan vieraillessa siellä silloin tällöin. Liettuan suuriruhtinaan *Gediminasin* vanhin poika *Gleb Narimont* tuli Inkerinmaan ja Karjalan lääninherraksi v. 1333 ja siitä alkaen 150 vuotta lääninherroina oli hänen sukuaan.

Karjalan suomalaisasukkaat tekivät kapinan uutta veroja kantavaa lääninherraansa vastaan, jäivät tappiolle ja pakenivat pohjoisiin metsiin. Parhaat viljelysmaat olivat lääninherran maita, joille saattoi tuoda uusia asukkaita valmiisiin, tyhjiin taloihin. Inkerin Kelttoon syntyi *Tamma-Karjala* preussilokkaiden hevossiittoloiden alueena. Mustan Surman autoioittama Novgorod tarvitsi lisäasukkaita. Karjala oli Liettualle suunniteltu vetäytymisalue tilanteessa, että Liettua menettää eteläisiä alueitaan ruoturitareille, slaaveille tai mongoleille.

Nimet pergamenttikääröistä

Vahvin todistus muinaispreussilaisten tulosta Suomeen on Reinhold Trautmanin Königsbergissä jo v. 1925 keskiaikaisista pergamenttikääröistä laatima hyvin pitkä ja tarkka luettelo muinais-Preussin asukkaiden alkuperäisnimistä 1200–1400-luvuilta. Olen ainoa Suomessa, jolla on hallussaan tämä sukututkimuksen kannalta arvokas luettelo. On hämmästyttävää, että Suomen nimistön ja sukujen tutkijoille tämä luettelo on täysin tuntematon, vaikka se selittää monien nimien yhden mahdollisen taustan. Näitä asukkaiden muinaisnimiä on nykyäänkin Suomessa runsaasti sukunimienä, mm. *Keko* > *Kekkonen*; *Kirkis*, *Kirkyn*, *Kirkynne*, (*Kirkaynen*, *Kirkai*) > *Kirkinen*; *Semeke* > *Shemeikka*.

Sukunimi *Jaatinen* ei sisälly näihin henkilö- ja paikannimien luetteloon, nimi itse on muinaispreussikieltä, sillä *jätis* tarkoittaa ratsastajaa. Jaatvinkien heimoni-

mi on *jätwis* ja maannimi *Játwa*. Preussiheimonimiä ovat *Partanen*, *Bartian*, *Natri Nadruvian* entisinä asukkaina. Nimet *Prusi*, *Brusi*, *Rusi* kaikki ovat heimojen preussilaisen yhteisnimityksestä *prusai* tänne tulleita, aika yleisiäkin sukunimiä. *Kauppiiset* ovat lähtöisin Königsbergin alueella sijainneesta *Kaupi* in kauppakylästä ja *Laahkoset Ala-* ja *Ylä-Laak* in kylistä. Liettualaisen *Gerullisin* luettelo muinais-Preussin paikannimistä osoittaa sekin, että Suomen monet paikkakunnat ovat saaneet nimensä preussitulokkaastaan. Uudelle asuinpaikalle, järvelle ja joelle on otettu nimi lähtöseudulta, esimerkiksi joki *Kymen* ja järvet *Keitel* ja *Saimont* Saimaaksi muuttuen.

Ruhtinas *Herkus Monten* pojat käyttivät Suomeen tultuaan nimenään *Monto*, *Montonen*. Ja ruhtinas *Glappen* poika käytti nimeä *Glappe* asettuessaan asumaan Saimaan rannalle antaen nimen *Lappeelle*. *Jääsken* pitäjän nimen takana oli tulokas *Jeske*. Herra *Cantele* tuli muinais-Preussista Impilahden seudulle, alkoi tehdä soittimia ja soittimen nimeksi tuli hänen nimensä!

Liikanen

Nimiluettelossa muinaispreussilaisena henkilönimenä esitetään myös nimet *Liche*, *Likasche* It-Preussin rannikon Samlandissa kirjoihin otettuina niminä. Liceniminen henkilö asui rannikon Samlandissa v. 1347, mistä voi päätellä, että hän ilmeisesti vasta sen jälkeen on lähtenyt orjuudestaan Karjalaan kuultuaan, että heimoveljet ovat siellä menestyneet. Nimi katoaa sitten luetteloista.

Liettuan puolelta on kirjattu talteen myös henkilönimi muodossa *Likas*. Muinaispreussin kielen tutkijat mainitsevat nimen kantasanaksi muinaispreussin sanan *likuts*, joka tarkoittaa pientä, lyhyttä. Ainakaan opiskelukumppanini, Suomen tunnetuin Liikanen: pääjohtaja *Erkki Liikanen* ei tosiaan voi ylpeillä pituudellaan!

Kun nimiluettelo mainitsee näihin henkilönimiin liittyvänä

Likasche Na. 7, 264 Sa.

**Licke 109, 84 Sa.; 105, 246* (1347) Nat.: 5a, 54 = 5b, 63
Schalwe.**

Lycocyte C 1, 134 (1350) = M 2, 160 Geb. Seeburg.

Lykocz 105, 235 (1340) Komt. Mewe; Lykotes 161, 155* (1403)

— 143 —

Lik-:

II. Na-licke.

**KN. Licke; Likasche; Lycocyte; Lykocz; Lykuse; Lickucz (Licu-
tyne): Lira.**

**ON. Lykusen, Lykaynen, Liccutigeyn vgl. li. PN. Likas. Beim
PN. Lickucz muß man an pr. likuts ‚klein‘ (Sprachdenkm.
370) erinnern, das in jedem Falle zu unsrer Sippe gehört
(li. pa-likutis ‚Zurückgebliebener‘ Leskien 575). Zu pr. po-
linka ‚bleibt‘ usw. Wb. 154.**

Ote luettelosta muinais-Preussin asukkaiden alkuperäisnimistä 1200–1400-luvuilta.

paikannimenä todellakin nimen *Lykaynen*, ei voi muuta kuin ihmetellä, että nimi Liikainen on ollut siellä jo sellaisenaan, kun nuo y-kirjaimet ääntyvät i-kirjaimina.

Hämeessä ja toisinaan Karjalassakin ensimmäiset kirjaukset nimestä on kirjattu nimenomaan lyhyissä muodoissa *Likan*, *Licun poica*, *Likola*, *Likon* ja *Lickan*, myöhemmin nimimuoto on kirjattu kahdella ii-kirjaimella. Nimeä on pidennetty siksi, että se ei sotkeutuisi likainen-sanan kanssa, jonka murrekieli sanoo ”likanen”.

Liikasten sieltä tulleet esi-isät ovat ilmeisesti asustaneet 1200-luvun lopulla Nemunas-joen pohjoispuolella jaatvinkiheimon jäsenenä tuolla alueella, josta löytyy runsaasti Suomeen tulleita nimiä sikäläisten vanhojen kylien, linnoituspaikkojen ja järvien niminä. Mm. nuijasotapäällikkö *Jaakko Pentinpojan* eli ”*Ilkkaisen*” elinaikanaan ottaman sukunimen taustana oleva *Ilgain* kylä ja järvi. Nämä esi-isät eivät siis välttämättä ole muinais-Preussisakaan olleet sukulaisia, ovat olleet samannimisiä ja ovat kyllä olleet samaa länsibalttiheimoa.

En ymmärrä kielitohtoreiden selityksiä, että nimi Liikkanen on tullut liikkuminen-sanasta. Vielä vähemmän selostusta nimen germaanitaustasta. Sitä Sukunimet-kirjassa esittävä tutkija ei edes esitä, mikä germaaninimi on taustalla. Kun perusteluna tutkijalla on vain esitys nimen esiintymisestä Hämeessä jo keskiajalla, perusteet vielä heikkenevät, sillä juuri Häme Hollolasta aina Sääksmäelle, Vesilahdelle ja Pälkäneelle saakka on omissa tutkimuksissani osoittautunut runsaan preussitulokkaiden asutusalueeksi 1200-luvun lopun aikana. *Laukon* kartanoa pidän tulokas *Claucon* perustamana hevoskasvatus- ja kauppartanona.

Pakanamaailma sukunimissä

Muinaispreussilaisten ja liettualaisten jumalhahmojen ja muiden mytologian hahmojen nimiä näkyy täällä peräti noin 500 sukunimessä, yleisimpänä nimenä *Korhonen*. Niminä, joita kukaan suomalainen tutkija ei ennen tämän kirjoittajaa ole saanut selville! Ovat nekin todisteita tulokkaista.

Christburgin rauhansopimuksessa v. 1249 kirjoitettiin listaan yhtenä antautuneiden rannikkopreussilaisten pakanajumalana sadonjumala *Chorcho* eli *Korho*. Suuren savolaissuvun *Koponen* nimen kantajat ovat hekin preussitulokkaita, jotka uskoivat haltijakääpiöiden *Kobold* olemassaoloon. Pakanamytologian murentumisen jälkeen ennen tabuna pidetty jumalanimi, haltijanimi - esimerkiksi *Korho* ja *Kobold*- saattoi siirtyä liika- ja sukunimeksi, vasta silloin. Mytologianimi saattoi siirtyä suomalaisiksi sukunimiksi vain, kun nuo ihmiset itse tulivat tänne. Itäsuomalainen sukunimikäytäntö syntyi jo vuodesta 1265 alkaen preussitulokkaiden mukana. *Liikasilla* oli Karjalaan tullessaan sukunimi jo valmiina entisenä kylännimenään.

Savon maakunta sai nimekseen tulokkaiden kielen ”omaa” tarkoittavan sanan ”*savo*”. Sana ”*litviikki*” tilin tekoa tarkoittavana sanana Itä-Suomessa periytyy jo ajalta, jolloin Narimontin liettualaiset (*litvi*) veronkantajat v. 1333 aloittivat Karjalassa veronkeräyksen, saaden kansan kapinaan.

Karjalan nimimuoto *Korela* mainitaan vanhimmaksi kirjoihin pannuksi. Mutta 1200-luvun lopulla syntyi Käkisalmen seudun nimi *Kariala*, *Karjala* preussin sanasta *karia* - *leiri*, *joukko* - paikka, minne käskynhaltijan asemiehet kokoon tuivat harjoituksiinsa.

Kulttuuri, Kalevala ja hevonen

Ilman tulokkaita ei Suomen väkiluku voinut lisääntyä niin nopeasti kuin lisääntyi tuona Karjalan kukoistuksen aikana. Karjalaiskulttuuri on lähes muinaispreussilaista kulttuuria, herra *Canteleen* kanteleesta alkaen.

Lönnrotin *Kalevala* kertovilta osiltaan kertoo käsitykseni mukaan juuri muinaispreussien taisteluista ja vaelluksesta. Lönnrot ei pystynyt selvittämään, keitä sieltä suunnas-

ta oli tullut Karjalaan runojaan laulamaan ja näin Kalevala jäi keskeneräiseksi. Preussitulokkaat todella soutivat Sampo-aarretta Laatokalla v. 1270 historiakronikoiden mukaan.

Kronikoiden mukaan preussilaiset jo noin 1.000 vuotta sitten risteyttivät friisiläisestä hevosesta ja paikallisesta tarpaanista hevosen nimeltä *sweyh*. Tällä pakolaiset ratsastivat Karjalaan. Se on nyt täällä tämä ”suomenhevonen”. Hevoskaupalla he saivat toimeentuloa ja hankkivat maata, olivat erinomaisia seppiä ja käsityöläisiä tuoden Suomeen tehokkaat varsijouset, paremmat työkalut ja tervanpolton.

Oli onni Karjalalle ja Suomelle, että tänne tuli näitä taitavia, yritteliäitä tulokkaita merkittäväksi osaksi vahvempaa ja suurempaa Suo-

men kansaa. Heidän taidoillaan suomalaisuus kehittyi ja vahvistui, ei alistunut ruotsalaisgermaaneille eikä slaaveille. Kutsun näiden muinaispreussisukujen edustajia, tutkijoita, näyttelyiden järjestäjiä sekä rahoittajia yhteistyöhön, jotta näistä tulokkaista tehdään parempi kirja kertoen nämä tositaapahtumat ja nämä todelliset suomalaisten juuret tarkemmin.

Ilmari Kosonen

Kirjoittaja on metsänhoitaja Jyväskylästä, toiminut historianopettajana ja on freelancer-toimittaja. Kirjoittajan pitempi selostus muinaispreussitulokkaista on Karjala-lehden numerossa 1.3.2007 ja selostus suomenhevosen historiasta Maatilan Pellervo-lehdessä 3/2007.

Pääsimme eduskuntaan

Pääkaupunkiseudun paikallistapahtumana oli tällä kertaa vierailu Eduskuntaan 25.1.2007. Isäntänä oli Mikkelistä kansanedustaja, prikaatikenraali evp Olli Nepponen, jonka avustaja Yamina Guersi otti meidät vastaan vierasovelta. Vierailukutsua noudatti vain kahdeksan Liikasta. Kaukaisimmat osanottajat Veikko ja Leena Liikanen olivat Lahdesta.

Noudatimme Liikaslinkissä olleen kutsun mukaista ohjelmaa. Yleisesittelystä vastasi oppaana toiminut Ilkka Davidsson. Kierroksen aikana selvisi moni asia. Mieleen jäi erityisesti, että istuntosaliin saavat mennä vain kansanedustajat. Tämän vuoksi ministeri, joka ei ole samalla kansanedustaja, joutuu tulemaan hallituksen aitioon takaovesta. Täysistuntoa seurasiimme hetken ja se olikin aika värikäs, sillä vuorossa oli kyselytunti. Päätimme tilaisuuden uudessa Pikkuparlamentissa videoesityksiin, isännän tapaamiseen ja kahvitukseen omalla kustannuksella. Kiitokseksi vierailusta isäntä sai perinteisen

lahjamme – sukuseuran kuivamustekynän.

Pikkuparlamentti on avoin kaikille, sillä siellä sijaitsee Eduskunnan Kansalaisinfo. Tiloissa toimivat Eduskunta, ulkoministeriön Eurooppa-tiedotus ja Cafe Pikkuparlamentti. Paikka on avoinna

ma – to 10 -18 ja pe 10 – 16. Eduskunnan kotisivut löytyvät osoitteesta www.eduskunta.fi. Lopuksi mainittakoon, että Olli Nepponen valittiin nyt kansanedustajaksi kolmannen kerran.

Cafe Pikkuparlamentissa. Vasemmalta lukien Veikko L., Riitta ja Seppo L., Leena L., Eila Raami, Auli Vaarala, Harri L. Kameran takana Heikki L.

Elämänmeno Sjaellandissa

Tanskalaiseen elämäntapaan tutustuessa olin mamman kertoman mukaan oppinut kielen 3-4 kk:ssa aivan leikkien lomassa. Muistan suomeksi, mitä tanskaksi puhuttiin, mutta itse kieli on unohtunut. Tullessa olin aika hiljainen ja totinen poika. Luonteeltani olin kuitenkin vilkas. Tanskassa tämä tuli esille aika pian.

Sosiaalihoitajana toimi Margit Silfver. Hän kävi minua katsomassa niin kuin muitakin suomalaislapsia. Kun hän tuli, menin pöydän alle piiloon enkä suostunut tulemaan pois. Oli pelko poisviemisestä, Nina kertoi minulle aikuisena.

Arkipäivään kuului myös maitovaunut, joita veti tukevarakenteinen hevonen ja me lapset saimme olla rattailla vähän aika ja se oli jännää. Heinäkuun alussa minulla oli syntymäpäivä. Silloin täytin viisi vuotta. Pidettiin oikein lastenjuhlat. Mamma teki syntymäpäiväkakun ja se syötiin punaisen vadelmalimonadin kera.

Nina oli kotoisin meren rannalta Prästöstä, joka on vanha paikka. Rakennuksia on säilynyt 1630-luvulta asti. Kävimme siellä helteisenä kesäpäivänä katsomassa Ninan vanhempia ja nuoremman veljensä perhettä. Veljenpoika Lasse oli minua vuotta nuorempi, Ninan vanhempien ensimmäinen lapsenlapsi. Matka tehtiin polkupyörällä ja matkaa tuli 47 km. Prästössä on uimaranta, jossa veden lämpötila helteellä oli +30° C. Matalaran-

Alex ja Karlсенin setä

tainen hiekkaranta, jossa kelpasi polkea. Prestössä oli savenvalajan paja, jossa Alex nuorena työskenteli. Aidan takana asui Nina ja loput voi arvata. Knudsenin setä teki siellä ruukkuja, kynttilälyhtyjä, vateja ja maljakoita. Kävimme siellä katsomassa, miten niitä tehtiin. Nyt ei savenvalajan pajaa enää ole. Se toimi kuitenkin 100 vuotta ja sen yläkerrassa oli näyttely. Siellä oli myös Aleksin valokuvia.

Sorössä Alexilla oli työkaveri ja heillä puhelinlaitoksen auto käytettävissä työmatkoilla ja keran pääsin minäkin mukaan, kun he vetivät puhelinlinjaa. Istuin ruohikossa papan kanssa lounastamassa lämpimänä kesäpäivänä. Ruohikossa oli puhelin, ja puhelin yllättäen soi. Pappa kehotti minua vastaamaan. Siellä puhui Karlсенin setä. Kysyi, mitä kuuluu. Pappa sanoi: ”Katso taaksesi. Siellähän Karlсенin

setä on kiivennyt puhelintolppaan ja soitti sieltä minulle!”

Alex toi keväällä kanan ja ankanpoikasen. Niissäkin riitti ihmettelemistä. Syksyllä ilmat kylmenivät. Polttopuille tuli käyttöä ja tulihan se joulukin. Ninan sukulaisia tuli Prestöstä, myös pikku Lasse. Syötiin ja juotiin tanskalaisittain. Joulupukkia ei kylläkään näkynyt. Lahjapussi kyllä ilmestyi. Lahjoja jaettiin ja useimmat lahjat sai Lasse. Olihan hän ensimmäinen lapsenlapsi. Mamma kertoi aikuisena minulle, että katselin hiljaa lahjojen jakoa ja viimein kysyin: ”Miksi Lasse saa kaikki lahjat, enkä minä saa mitään?” Syntyi hiljaisuus. Kaikki katselivat toisiaan. He olivat unohtaneet minut! Korvaukseksi sain Joulun jälkeen pui-set hevosvetoiset maitorattaat. Ne lähetettiin Suomeen myöhemmin ja ovat vieläkin tallella. Kannatti pitää puolensa.

Hevosmiehenä.

5-vuotissynttärät.

Maarit Tillman – Korpilahden sukuhaaran uusi vastuuhenkilö

Maarit Tillman on lupautunut Korpilahden sukuhaaran eli oman sukuhaaransa vastuuhenkilöksi ja siitä hänelle lämpimät kiitokset. Tästä lähtien tähän haaraan kuuluvia jäseniä pyydetään sukuasioissa ottamaan yhteyttä häneen. Kuten muistamme, vastuuhenkilö kerää materiaalia, joka on mahdollista julkaista aikanaan sukukirjassa. Maaritin yhteystiedot ovat seuraavat: Sysmäntie 3, 83500 OUTOKUMPU, (013) 555 475, maaritti@opaasi.fi. Kuka sitten on Maarit Tillman? Itse hän kertoo näin.

Olen syntynyt Kemin maalaiskunnassa kuopukseksi maanviljelijäperheeseen, jossa minua kaitisivat ja koulivat peräpohjalaisissa Eino Inkilä, karjalaisäiti Maire o.s. Seppä ja neljä velipoikaa. Tuntuu kuin olisin ihan vastikään, viime kesänä tai niillä main, jättänyt perunat porisemaan kattilaan ja juossut rantaan pulahtaakseni hetkeksi viileään Kemijokeen. Täytyy siitä kuitenkin olla jo yli neljäkymmentä vuotta, koska synnyin yli 50 vuotta sitten ja muutin jokivarresta pääkaupunkiin yli 30 vuotta sitten. Perunat saivat muuten tuona kesäisenä päivänä porista kattilassa hieman kauemmin kuin oli tarkoitus, sillä kun palasin uintiretkeltäni, vesi oli karannut kattilasta tietymättömiin ja perunat olivat rutistuneet syömiskelvottomiksi.

Lapsuus kului pienellä maatilalla, jolle äiti hankki lisätienestettä myymällä perunoita ja muita maan antimia torilla. Kesät olivat työntäyteisiä, mutta syksyn saapuminen tarkoitti lomaa: alkoi koulu eikä tarvinnut enää raataa kasvimailla! Kun suhtautuminen opintien talaamiseen oli alusta pitäen näin valoisa, ei liene ihme, etten opiskelusta ihan vähällä luopunutkaan. Ylioppilaaksi tulon jälkeen opiskelin kaikkiaan seitsemän vuotta Helsingin kaupakorkeakoulussa,

pääaineenani kansantaloustiedettä ja sen sivussa esimerkiksi markkinointia, tilastotiedettä ja useitakin vieraita kieliä. Olin opintojeni mitaan huomannut, etten sittenkään halunnut taloustutkijaksi niin kuin olin opintojen alussa luullut, mutta koska sisu ei antanut periksi, valmistua piti. Sen jälkeen annoin periksi mielihaluilleni ja lähdin opiskelemaan kääntämistä Turun yliopistoon. Viivyin siellä neljä vuotta, mutta tutkinto jäi kesken, koska koin tarpeelliseksi palata pääkaupunkiseudulle ja mennä erään monikansallisen tietokonealan yrityksen palvelukseen. Olin tehnyt käännöksiä sivutoikseni siitä pitäen, kun muutin Turkuun, mutta kuuden vuoden atk-rupeaman jälkeen minussa heräsi halu heittäytyä täyspäiväiseksi freelance-kääntäjäksi. Sillä tiellä olen nyt ollut viitisentoista vuotta ja taidan olla vastakin.

Olen joskus tuuminut, että kiinnostukseni kieliä kohtaan saattaa olla peräisin lapsuuden-aikaisesta altistuksestani monille murteille. Kemijokivarressa puhuttiin tietysti ”hoon päältä” ja sen murteen minäkin omakseni opin (vaikka en miekhän senthän joka sanhan hoota pane), mutta evakkona Peräpohjolaan tulleet äidin vanhemmat puhuivat tietysti omaa murrettaan: kerimäkeläinen äidinäiti Hilja o.s. Liikanen viäns savvoo, impilahtelainen äidinisä Jukka Seppä pajatti karjalaa.

Asuinpaikka on muuttunut vuosien mittaan milloin opiskelun, milloin työn takia. Viime vuosituhaten lopulla repäisin itseni pois pääkaupunkiseudulta ja asetuin Pohjois-Karjalaan. Olen kotiutunut tänne erittäin hyvin avopuolisoni kanssa. Jälkikasvua minulle ei ole siunaantunut.

Harrastukset ovat vuosien varrella vaihdelleet, mutta aina on yksi tai pari ylitse muiden. Nuo-

Maarit Tillman.

ruusvuosien ykkösharrastus oli valokuvaus, joka vei jokunen vuosi sitten minut parinkymmenen vuoden tauon jälkeen uudestaan mukaansa, pariksi vuodeksi suorastaan intohimoisesti. Sen jälkeen olen innostunut suhteellisen pysyvästi viherkasveista, puutarhahoidosta (kuka se pikkutyttöä inhosikaan kasvimailla raatamista!), oopperamusikista, venäjän kielestä – ja sukututkimuksesta. Viimeksi mainittu harrastus alkoi aivan varoittamatta muutama vuosi sitten ja uhkaa nyt viedä kaiken vapaa-aikani ja joskus vähän enemmänkin. Isovanhempieni vanhemmista oli aluksi työläin selvitettävä äidinäidin isä, Leivonmäellä syntynyt Matti Liikanen. Kesti hyvän tovin, ennen kuin sain selville, että hänen Matti-isänsä oli muuttanut Leivonmäelle Toivakasta. Kun se oli selvinnyt, yhteys Korpilahden Liikasiin valkeni netin kautta varsin nopeasti. Otinkin hetimiten yhteyttä Harriin ja liityin sukuseuraan. Odotan innolla suvun vaiheiden lisäselvittelyä sekä omin voimin että muiden avustuksella!

Sami Liikanen perusti hierontayrityksen

Sami Liikanen on perustanut hierontayrityksen Reisjärvelle. Liike sijaitsee Samin ja hänen kihlatunsa Heidi Niemen omistamassa omakotitalossa Metsänreunantiellä.

Sami sai hierojan paperit viime keväänä. Peruskoulutusta hän täydensi Voice massage-erikoishierontakoulutuksella. Samin ajatteli, että on hyvä, jos pystyy tarjoamaan tavallista laajemmin palvelun. Ennen hierojakoulutusta Sami oli

saanut ammattikoulussa koneistajakoulutuksen ja jatko-opetusta kolme vuotta ammattikorkeakoulussa kone- ja tuotantotekniikan linjalla, mutta huomasi sitten, että hoiva-ala on hänen alansa.

Voice massage (voice = ääni, massage = hieronta) on äänen tuotantoon osallistuvien lihasten hierontaa.

Kyseinen hieronta on tarkoitettu ääniammattilaisille, opettajille, laulajille, näyttelijöille, astmaatikkoille, urheilijoille ja puhujille. Samin kertoman mukaan myös toimisto- ja atk-työntekijät saavat apua hieronnasta kiputiloihinsa, jotka johtuvat niska-hartiaseudun lihasten jännitys- ja epätasapainotilasta. Tämä hieronta on myös hyvä hoitomuoto purentaongelmista kärsiville.

Suomessa Voice massage-hierojia on noin 100. Ensimmäinen kurssi Suomessa järjestettiin Kuopiossa 1990.

Sami kuuluu Kangasniemen sukuharaan. Sukuseura toivottaa Samille ja hänen yritykselleen onnea ja menestystä.

Lähde: Reisjärvi-lehti, nro 6/2007

Vielä Oulun Liikasesta

Viime numerossa kirjoitin Oulun Liikasesta. Sen jälkeen otin yhteyttä alueella asuvaan henkilöön, joka tiesi kertoa, että Liikasia ei sillä seudulla enää asu. Nimen alkuperää hän ei pystynyt sanomaan. Kertoja asuu itse tilalla, joka on aikoinaan lohkaistu Liikasesta.

Harri Liikanen

Urheilu-uutinen

Teijo Haapaniemi on voittanut Kuhmossa pidetyssä veteraanien SM-hiihtokilpailussa kultaa 10 km:n matkalla M50-sarjassa. Teijo on tullut Kangasniemen sukuharaan avioitumalla *Tuulikki Halosen* kanssa.

Onnittelemme voittajaa! Menestystä jatkossakin!

ON JÄLLEEN JÄSENMAKSUJEN AIKA

Tämän lehden mukana saat pankkisiirtolomakkeen jäsenmaksun maksamista varten, ellet kuulu niihin, jotka on vapautettu tai jotka ovat maksaneet ainaisjäsenmaksun. Pyydämme maksamaan jäsenmaksun nyt heti ja viimeistään eräpäivänä, jotta ei tarvitse ryhtyä aikaa ja vaivaa vieviin kalliisiin perintätoimiin. Jäsenen velvollisuus on maksaa säädetty jäsenmaksu.

Pyydämme myös käyttämään viitenumeroa, sillä se kertoo rahastonhoitajalle, kenen jäsenmaksusta on kysymys, vaikka maksaja olisi kuka tahansa. Viime vuonnakin tapahtui sekaannuksia, jotka ovat ikäviä maksajille ja sukuseuralle. Viitenumeroa käyttäen säästämme samalla pankkikuluissa, sillä maksusta, jossa ei ole viitenumeroa, seura joutuu maksamaan pankille 53 senttiä. Viitenumeroisesta maksusta tulee kuluja vain 13 senttiä.

Retki suomalaismetsiin 5.–10.9.2007 – Lähde mukaan!

Sukuseurojen Keskusliitto ja Pentikäisten sukuseura järjestävät yhteistyössä Torsby Finnkulturcentrumin kanssa bussiretken Ruotsin ja Norjan suomalaismetsiin 5–10.9.2007. Retki liittyy yhteistyöprojektiin, jonka tavoitteena on välittää tietoa 1500-luvun lopulla alkaneeseen itäsuomalaisten länteen suuntautuneesta muutoliikkeestä Skandinavian havupuuvyöhykkeelle. Nämä nk. metsäsuomalaiset asettuivat asumaan ympäri Skandinaviaa, Etelä-Ruotsin Tivedenistä Lappiin pohjoisessa ja Gästriklandista idässä Norjan Telemarkiini lännessä. Retken kohteena ovat Vermlannin ja Norjan suomalaismetsät, joihin tutustumme asiantuntijoiden opastuksella. Sukuseurojen Keskusliiton puolelta projektin asiantuntijana toimii professori Juha Pentikäinen ja oppaana on Jan Myhrvold.

Ohjelma (tarkemmat tiedot kotisivuillamme)

- 5.9. Lähtö Helsingistä laivalla Tukholmaan (tarvittaessa bussikuljetus sovitusta kohteista Helsinkiin).
- 6.9. Bussilla Karlstadiin, jossa tutustuminen maakuntamuseoon. Matka jatkuu Torsbyn Finnkulturcentrumiin, jossa paikan esittely. Illanvietto ja majoittuminen Mattilaan.

7.9. Bussiretki alueen metsäsuomalaiskohteisiin. Illanvietto Mattilan savupirtissä.

8.9. Bussiretki Norjan metsäsuomalaiskohteisiin Finnskogenissa.

9.9. Lähtö kohti laivarantaa ja yöpyminen laivassa.

10.9. Saapuminen Turkuun kello 7.35.

Matkan hinta on SSK:n jäsenseurojen jäsenille 375 EUR/hlö, jos väh. 30 osallistujaa tai 350 EUR/hlö, jos väh. 40 osallistujaa. Muille 400 EUR (väh. 30 os.) tai 375 EUR (väh. 40 os.). Hintaan sisältyy kuljetukset, majoittuminen laivalla B-luokan hyteissä ja Mattilassa mökeissä, aamiainen ja lounas tai illallinen päivittäin sekä tutustumiskäynnit eri kohteisiin ja muu ohjelma.

Ilmoittautumiset 15.6.07 mennessä ja lisätiedot:

Sukuseurojen Keskusliitto ry
Savilankatu 1 b, 00250 Helsinki
toimisto@suvut.fi tai (09) 4369 9450
www.suvut.fi

Huom. Ennakkomaksu 100 EUR 30.6.07 mennessä tilille 800010-174 28 33.

Muistathan laittaa tiedoksianto-kohtaan matkalle lähtijän nimen.

Kiitos!

KIRJOITUSKILPAILU

Sukuviesti-lehti järjestää kaikille lapsille ja nuorille avoimen kirjoituskilpailun, jonka aiheena on Mielenkiintoinen sukuni. Jokainen kirjoittaja saa käsitellä aihetta haluamallaan tavalla, myös runot ovat siis tervetulleita!

Kilpailussa on viisi sarjaa:

- I Alle 7-vuotiaat
- II 7-9-vuotiaat
- III 10-12-vuotiaat
- IV 13-15-vuotiaat
- V 16-18-vuotiaat

Kirjoituksen tulee olla ennen julkaisematon ja sen pituus korkeintaan 4 liuskaa. Kilpailuaika päättyy 3.9.2007. Kirjoitukset tulee toimittaa määräaikaan mennessä Sukuviestin toimitukseen (Savilankatu 1 b, 00250 HELSINKI). Raadin parhaiksi arvioimat työt julkaistaan Sukuviestin tulevissa numeroissa.

Lisätiedot:

Eine Kuismin, puh. (09) 436 99 450 eine.kuismin@suvut.fi, sukuviesti@suvut.fi

Sukuseura toivoo, että ilmoitat osallistumisestasi meillekin, että osaamme jännittää menestystäsi.

LIIKASET KUUNNELKAA! TURKUUN - MARS!

Tänä vuonna kokoonnumme yhteiseen tapaamiseen Turkuun, Lustokatu 7:ään. Paikkana on Kongressikeskus-Hotelli Linnasmäki (www.linnasmaki.fi). Ajankohdaksi on valittu kokemusten perusteella hyväksi havaittu heinäkuun loppupuoli eli lauantai 21.7.2007. Käytännössä Liikaset saapunevat paikalle jo edellisenä iltana pitämään hauskaa.

OHJELMA

Perjantai 20.7. Ensimmäiset Liikaset saapuvat ja yöpyvät

Lauantai 21.7.

10.00 alkaen Tulokahvit, sukuhaarojen tapaamiset
 11.30 Sukuseuran ja sen kotisivujen esittely
 12.00 Buffet- lounas
 13.30 Juha Liikanen kertoo evakkomatkastaan
 Johanneksesta
 14.00 Sukukokous
 Kokouskahvit ja arvonta

Turun muuhun ohjelmaan voi tutustua
 Turun kotisivuilla www.turku.fi.

AJO-OHJE

LIIKASKAUPPA

Kokouspaikalla on myytävänä arpoja ja Liikastuotteita. Uusina tuotteina on tarjolla saviesineitä. Voit varata tavarat ottamalla yhteyttä Sirkka-Liisa Kuusistoon.

MAJOITUS

Kokouspaikalla on mahdollisuus majoittua. 1 hengen hotellihuone maksaa 49 euroa ja 2 hengen hotellihuone 69 euroa. Hinta sisältää aamiaisen ja aamu-uinnin. Jokainen varaa ja maksaa huoneen itse. Puhelin (02) 412 3500 tai sähköposti kokouspalvelut@linnasmaki.fi.

OSALLISTUMISMAKSU

Osallistumismaksu 17,00 sisältää tulokahvit ja lounaan. Sukuseura maksaa kokouskahvit ja kokouspaikan vuokran. Osallistumismaksu peritään kokouspaikalla. Lapset 4-12 vuotta 50 %, alle 4 v ilmainen.

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittautumiset sihteerille Matti Liikasetille viimeistään 10.7. Ilmoittautumiset ovat sitovia, koska jouddumme maksamaan kuitenkin ilmoitetun henkilömäärän mukaan.

Tervetuloa kulttuurin kehtoon – Turkuun! Kyl maar sääki lähret?

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (sukuseuran esimies) ja tiedottaja **Harri Liikanen**, Rintinpolku 17, 00940 HELSINKI,
puhelin/faksi (09) 308 263, 040 502 5939, harri.liikanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja (sukuseuran varaesimies) **Jaakko Liikanen**, Puhaltajankatu 55, 11910 RIIHIMÄKI,
(019) 720 669, 040 516 4305, jaakko.liikanen@jl-lasi.fi

Sihteeri **Matti Liikanen**, Naavakatu 10, 15950 LAHTI,
(03) 753 1134, 0400 493 040, (03) 753 7154 faksi, matti.liikanen@m-laskenta.inet.fi

Hankkija **Sirkka-Liisa Kuusisto**, Luusniementie 1236, 51460 LUUSNIEMI,
(015) 652 205, 040 563 0200, sirkkaliisa.kuusisto@netti.fi

Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA,
(015) 655149, 050 303 7121, esko.liikanen@dnainternet.net

Tiedottajan apulainen **Heikki Liikanen**, Kurkisuontie 8 B 8, 00940 HELSINKI,
(09) 553 342, 050 339 5061, heikki.liikanen@dnainternet.net

JÄSENREKISTERIN HOITAJA HALLITUKSEN ULKOPUOLELTA:

Uä ê|çêÅ [ä ç ã

SUKUSEURAN YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: *Esko Liikanen*, katso hallitus

HELSINKI (Pk- seutu): *Harri Liikanen*, katso hallitus

JUVA: *Annikki Liikanen*, Kuhalammentie 2 a 4, 51900 Juva, (015) 651 323

KANGASNIEMI: *Sirkka-Liisa Kuusisto*, katso hallitus

KUUSAMO: *Anne Kultanen*, Sarvivaarantie 191, 93999 Kuusamo, 049 552 3187, a.kultanen@luukku.com

PUDASJÄRVI: *Arto Liikanen*, Huhtotie 21, 93100 Pudasjärvi, arto.liikanen@fortum.com

REISJÄRVI: *Sirkka Leppälä*, Tuomikuja 3, 85900 Reisjärvi, (08) 776 135

LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: *Matti Liikanen*, katso hallitus

VUODEN LIIKASET (Suluissa sukuhaara)

1993 (Ri)

Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994

1994 (Mi)

Annikki Liikanen, Juva

1995 (Ri)

Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k. 2004

1996 (Ka)

Erkki Liikanen, Bryssel

1997 (Ko)

Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004

1998 (Ku)

Hannes Savolainen, Kemijärvi

1999 (Jo)

Erkki Liikanen, Tammela

2000 (Ri)

Pirkko Liikanen, Espoo

2001 (Ka)

Matti Liikanen, Lahti

2002 (Ku)

Jaakko Liikanen, Riihimäki

2003 (Ka)

Raimo Liikanen, Mikkeli

2004 (Mi)

Liisa Liikanen, Mikkeli (Anttola)

2005 (Ka)

Harri Liikanen, Helsinki

2006 (Ri)

Pekka Saarenmaa, Kerava

2007 (Ri)

KUMMITYTTÖ

Kummityöksi nimitettiin 1990 lähes
sukuseuran perustamispäivänä syntynyt
Jenni Liikanen Lahdesta.

PERINNEHENKILÖ

1999 valittiin perinnehenkilöksi
vapaustaistelija, luutnantti
Herman Liikanen

SUVUN VANHIN

Vanhin elossa oleva Liikanen on
Helmi Piipponen Espoosta.
Hän on syntynyt 15.5.1909 Hartolassa
ja kuuluu Korpilahden sukuhaaraan.

PANKKITILIN NUMERO

Sampo 800019-1978966

INTERNET- KOTISIVU

www.liikastensukuseura.fi

